

[Søren P. Larsen.]

som vi fra vor Side mente var fuldt betrygget gennem Grundloven, findes jo i § 8. Jeg vil antage, at den Udformning, den her har faaet, vil gøre sit til, at en Række af de selvstændige Organisationer inden for et begrænset Omraade fortsat kan øve den Virksomhed, som de hidtil har øvet til Gavn for Funktionærerne og for at lette Adgangen til Forhandling mellem Parterne.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget, som Ordføreren har gjort Rede for, kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til. Hermed vil jeg mene, at Venstrepartiet — naturligvis — har opfyldt det Tilsagn, som det gav ved Lovforslagets første Behandling om at ville medvirke til en Lovgivning paa dette Grundlag, og jeg anbefaler Udvalgets Indstilling.

Christmas Møller: Som det fremgaar af Betænkningen og af de Ordførertaler, der er holdt dels af Udvalgets Ordfører, Socialdemokratiets Ordfører (Gustav Pedersen), dels af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen paa Venstres Vegne, foreligger der en enstemmig Indstilling over for det høje Ting.

Saaledes som denne Sag er behandlet, vil det dog sikkert alligevel være rimeligt her ved anden Behandling af Sagen at gøre nogle Bemærkninger, og navnlig kan der vel være Grund til for det Parti, som har rejst Spørgsmaalet om en Ordning paa dette Omraade, Lovfæstelse af forskellige Retsregler, at gøre nogle Bemærkninger ogsaa om Forskellene mellem det Lovforslag, vi forelagde den 15. Oktober i Fjor, og dette Lovforslag, som nu i Løbet af kort Tid vil blive ophøjet til Lov. Det vil naturligvis ikke undre, at vi for vort Vedkommende vilde foretrække Gennemførelse af det oprindelige Lovforslag, og at vi i dette, saaledes som det var bygget op, saa en bedre Hjælp for dem, det drejede sig om, og ogsaa deri saa en Ligestilling for dem med deres Arbejdsgivere, som vi for vort Vedkommende vilde anse for rimelig og rigtig. Da Det konservative Folkeparti i Fjor forelagde Lovforslaget første Gang, i Maj, gjorde Partiet det i Bevidstheden om, at det vel ikke kunde blive behandlet i den Rigsdagssamling, men — om jeg saa maa sige — kunde ligge til Drøftelse i Offentligheden; det forelagde atter Lovforslaget den 15. Oktober i Fjor; saa har man vel Ret til at sige, at denne Sag har været behandlet paa en noget ekstraordinær Maade — der sker jo saa meget ekstraordinært i disse Tider, saa jeg skal

saamænd ikke gøre saa mange Ophævelser derover. Jeg hører heller ikke til dem, der paa nogen Maade vil beklage sig derover, jeg tror ikke, Verden har Brug for dem, der beklager sig, saaledes som Verden nu engang er blevet. Jeg ønsker kun at fastslaa, at Sagen er blevet behandlet paa en ekstraordinær Maade; man har maaske oven i Købet Lov til at sige, at det ikke er helt sikkert, hvor meget Socialministeren har haft med Sagen at gøre, for det er jo ikke Socialministeren, der har stillet Ændringsforslaget, det er Udvalget, der har stillet det, og Socialministeren har tiltraadt det; om der heri ligger noget særligt, vil den højtærede Socialminister eventuelt kunne fortælle det høje Ting og Offentligheden.

Da Sagen efter lang Ventetid endelig blev behandlet her i det høje Ting, den sidste Dag før Jul, gik den i Udvalg, og dette Udvalg blev valgt efter Nytaar. Man kan ikke sige, at den ærede Formand for Udvalget (Chr. Jensen) gav os Overarbejde, det var heller ikke saa underligt, at det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen ogsaa her fulgte de Regler, som er hans; Overarbejde gav han i hvert Fald ikke de Konservative og Venstre, hvor meget Overarbejde han har givet de radikale og socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget; tør jeg ikke udtale mig om. Men i hvert Fald blev Udvalget først langt om længe indkaldt til virkeligt Arbejde, og det er fuldkommen klart, at Arbejdet er forløbet paa den Maade, at Regeringspartierne har slidt i det med Sagen, kan man vel nok sige, og derefter præsenterede os det Lovforslag, der her foreligger kun i en meget lidt ændret Skikkelse. Jeg gentager, jeg beklager mig ikke over den Fremgangsmaade, jeg konstaterer den kun som et Faktum, og det er naturligt og rimeligt for mig at gøre dette og at sige, at det jo er fuldkommen klart, at under disse Forhold forelaa ikke mere det konservative Lovforslag som det egentlige Forhandlingsgrundlag, men det af Regeringspartierne udarbejdede Lovforslag, og det er jo ogsaa i alt væsentligt det, der nu bliver ophøjet til Lov. Mindretallet har i Betænkningen — paa Side 3 — gjort en Bemærkning om, at Mindretallet sammen med Flertallet indstiller det af Regeringspartierne i Udvalget fremsatte Ændringsforslag til Vedtagelse med enkelte Ændringer. Rent sprogligt er dette vist ikke udtrykt saa godt, som det skulde være, men det, der er Meningen, er, at vi fik et Forslag, meget ligt dette, i hvert Fald for Hovedpunkternes Vedkommende, altsaa det, der her forelig-